

لکه څنگه چې پوهېږئ په اوس حالاتو کې اعتراض په مکمله توګه بند ده، نو په اوسني حالت کې اعتراض خولاڅه کوي چې د دولت په وړاندې تخيل هم يو جرم ده.

بس همدې حالت دې ته اړ کړم خو دا ناول که څه هم خپروم خو يوه لوړه بيه به پرې کېږدم خو خلک يې ډانلو نه کړي او دا هم وي چې وروسته بيا څوک ونه وايي ودان ناول هغه وخت (مطلب اوس) ليکلی وؤ نو ثبوت يې بايد.

نو د همدې لپاره له هغو کسانو چې کېدای شي دا ناول په همدې لوړه بيه وپلوري هيله کوم دا ناول مه خپروي.

والسلام

د شپې ویده وم چې زما ملگري ژوندون ملنگيار چې ما به ژوندون ملنگ ورته ويل زنگ راوواهه، چې څنگه مې پورته کړ، نو له سلام وروسته يې وويل:

يارو! هغه په آلمان کې زمونږ خپلوان دي هغوی يوه آلمانی نجلۍ راوپېژندله چې کېدای شي ډېر ژر افغانستان ته راشي.

خبره مې ورپرې کړه او په بېړه مې وويل:

ښه نو تاسو هم سمدواړه شونډې ورته وختلې؟

هغه په غوصه وويل:

نه يارو! ته خو مې يو وار خبرو ته پرېږده هغې بېگاه ماته مسېج وکړ او راته ويې ويل چې بله اونۍ افغانستان ته درځم، يو موټر او يو ځای راته پيدا کړی.

حيران شوم چې دا د ظالم لور د څه لپاره راځي او څنگه دا جرأت کوي چې دلته راشي؟ ځکه خو مې ژوندون ملنگ نه وپوښتل:

ياره ملنگه دا څه کوي چې دلته راځي، زمونږ ډيموکراتان خو پيسې او ډالري ورکوي چې له دې ځای نه ووځي.

ژوندون ملنگ په جدي توگه راته وويل:

زه خو له دې سره په خبره نه پوهېږم، دا خبرې زمونږ خپلوان راته کړې دي، هغه ويل چې له نړيوالې ټولنې سره يې کار پيدا کړی دی او دا کار په افغانستان کې ده، پاتې شوه دا چې ډيموکراتان بهر وځي نو بايد ووايم که ما ته هم موقع برابره شي، نو خامخا ځم، بله که ته ځان ښيې، نو بايد ووايم چې له کله نه دې واده کړی له کوره نه راوځي، له هيواده به څنگه ووځي.

د ژوندون ملنگ دا خبره که څه هم ډېره ناسمه نه وه، خو بيا هم ډېر ښه راباندې ونه لگېده، ځکه خو مې ورته وويل:

ته لکه چې دا اوس په پارک کې ناست يې؟

ملنگ زما په مطلب پوه شو، نو يې وويل:

يارو ته په ټوكو هم نه پوهېږي.

په خدا مې وويل:

نه ياره! څه ټوكې دې كولې، سم دې ريښتيا ويل.

ژوندون ملنگ وويل:

يارو! دا خبرې پرېږده، هغې چې كوم مسېجونه رالېږلي دي، ما يې ځواب نه ده ورکړې ته راسره مرسته وکړه.

حيران شوم چې څنگه مرسته ورسره وکړم، ځکه زه خو په آلماني ژبه نه پوهېدم، نو څنگه به مرسته ورسره وکړم، ځکه خو مې ترې وپوښتل:

نو ته څنگه پوه شوې چې هغې ليکلي ول چې افغانستان ته درځم.

په بېړه يې وويل:

يارو! هغه وخت خو زموږ د خپلوان لور ورسره ناسته وه او ماته يې د هغې خبرې په پښتو ژبه رالېږلې. زه درته د هغې مسېج فارود کوم ته وگوره چې څه يې پکې ليکلي دي.

ورته ومې ويل:

زه ويده يم يار!

هغه وليکل:

څه کوم کار خو نه کوې، چې نه غواړې مسېج ځواب کړې او بل دا چې که ويده وای خبرې دې څنگه کولې؟

حيران پاتې شوم چې څه ځواب ورکړم، ځکه خو مې ورته وويل:

سمه ده ته يې راولېږه چې څه کولای شم.

لومړی مسېج يې را فارود کړ، ما هم خپل يوه ملگري ته چې په آلمان کې اوسېد فارورد کړ، هغه راته بېرته په ځواب کې له سلام وروسته وليکل:

دلته لیکل شوي چې سلام! ما د درتگ چمتوالی نیولی ده، خو دې ته حیرانه یم چې څنگه ویزه واخلم او بیا ټکټ واخلم؟

ژر مې ژوندون ملنگ ته فارورد کړ، له څو شېبو وروسته یې دوهم را فارورد کړ او چې څنگه مې ملگري ته ورفارورد کړ، نو په ځواب کې کې راته ولیکل:

مطلب ته یو کس پیدا کړه چې موټر ولري او که دا کار ممکن نه وي، نو زه به پینځه زره یورو در ولېږم، چې یو موټر واخلي نو ته یو کس پیدا کړه چې په حقوقو کې څه ناڅه پوه ولري.

ژر مې ورفارورد کړ او بیا مې ځان سره سوچ وکړ چې دا د ظالم لور نو څومره خراباده نجلۍ ده، چې د نړیوالې ټولنې دندې لپاره موټر اخلي، چې په دې کې ژوندون ملنگ بل مسېج را فارورد کړ، ما هم د تېر په شان زما ملگري ته فارورد کړ، دوه دقیقې وروسته د هغه مسېج راغی چې پکې لیکل ول:

ژر ځواب راکړه، ځکه چې زه ډېره ژر قطر ته روانېږم او نه غواړم چې بې له کره معلوماتو درشم، هیله ده چې ژر ځواب راکړې!

ما ژوندون ته د (ډیموکراته ملگري دې وایي) جمله ور ډېره کړه او بیا مې ورولېږه، څو شېبې وروسته ملنگ ولیکل چې:

ته ولیکه! سمه ده، ته د موټر پیسې راولېږه، زه به موټر واخلم، خو که ستا باور پرو موږ وي.

په دې موده کې مې یو ټېکس ټرانسلېټر (Text Translator / د لیک ژباړونکی) را ډانلوډ کړی وو، د ده لیکنه مې په هغه کې په انگرېزي ولیکله او بیا مې آلماني ژبې ته وژباړله او بېرته مې ملنگ ته ولېږله.

څو ورځې وروسته ژوندون ملنگ راپسې راغی ویل یې:

یارو! زه غواړم چې موټر درته واخلم، پرون زموږ د خپلوان لور د پیژندپانې سکن وغوښت او نن هغې سورمخې پیسې رالېږلې وې، را اخیستې مې دي، ځکه خو راځه چې موټر واخلو.

ومې ویل:

نه گرانه! زه خو فکر کوم چې بايد سبا ته پاچا آغا له ځان سره کړو او موټر پسې لاړ شو، ځکه سبا ته جمعه ده او په جمعه کې جُمعه بازار هم وي.

ژوندون ملنگ لږ په سوچ کې شو او بيا يې وويل:

ريښتيا وايې يارو! زه چې اوس يو چکر ووهو!

په خدا مې وپوښتل:

نو بيا پيسې هم درسره دي؟

ژوندون ملنگ په موسکا وويل:

نه يارو! پيسې مې په کور کې کېښودې، دا خبرې پرېږده، راځه چې اوس مرکز ته لاړ شو.

دواړه د مرکز په لور په حرکت شولو، په لاره کې مو سيگرېټ واخيستل او بيا مو ځان مرکز ته ورساوه، هلته زاهدالله او قربان الله هم وؤ، زاهدالله مو د قربان الله له خوا پېژانده، سلام مو پرې واچاوه او سترې مشې مو ورسره وکړه، قربان الله وويل:

راځئ له مونږه سه کېئ!

که ريښتيا ووايم نه يوازې زما، بلکې د ژوندون ملنگ هم زاهدالله نه خوښېده، ځکه خو مې په ځواب کې ورته وويل:

نه ابراهيم خېل صاحب مننه! زه او ملنگ به ځان ته کېنو او خپل ځانگړی بندار به جوړ کړو.

له زاهدالله او قربان الله مو خداى په امانې واخيسته او غونډۍ ته پورته شولو او د غونډۍ په يوه څنډه کېناستو او يو يو سيگرېټ مو بل کړ، بيا مې له ژوندون ملنگ څخه وپوښتل:

دا سور مخې نو څه نومېږي؟

ژوندون ملنگ په حيرانتيا راته وکتل او په حيرانتيا يې وويل:

انجيلا وه، لکه چې؟!

په ټوکه مې وپوښتل:

انگېلا مېرکېل وه او که انجیلا جولي؟

ژوندون ملنگ وویل:

انجیلینا جولي خو د آمریکایي او اسرائیلي فلمونو لوبغاړې ده، خو دا نگېلا مېرکېل څوک ده؟

په موسکا مې وویل:

یارو ته خو په سیاست کې صفر یې، ځکه د آلمان لرې کېدونکې لومړۍ وزیر نه پېژنې.

ملنگ په حیرانتیا راته وویل:

ښه یارو! سیاست مې تاته پریښی ده، موږ په سیاست کې گوتې نه وهو.

په خدا مې ورته وویل:

ښه هغه غني ته به دې چې بابا ویل، هغه لکه چې سیاست نه وو، غریبي وه!

په خدا یې راته وویل:

ما بیا کله بابا ورته ویلي دي او که ریښتیا ووايم، نو هغه ته بابا ویل د هغه حق ده، ځکه افغانستان ته یې ډېر خدمتونه او چوپړ کړی ده.

د حیرانتیا یو ادا (تمثیل) مې ورته وکړ او بیا مې وپوښتل:

د مثال په ډول څه خدمت او چوپړ یې کړی؟

په تروې ټنډې یې راوکتل او بیا یې وویل:

ولې د شمال زورواکي یې درته ختم کړل، جمعیت گوند یې ټوټې کړ، بندونه یې درته جوړ کړل، لکه سلما بند، کمال خان بد او شاه و عروس بند، د لاجوردو لار یې درته جوړه کړه او داسې نور، خو پاکستان پرېښود چې نور خدمت وکړي.

په موسکا مې ورته وویل:

د شمال زورواکي او جمعیت ستا بابا ټوټې ټوټې نه کړل، بلکې د پخوانیو مشرانو مړینې یې او په انسان کې د قدرت غوښتنې پدیدې دې ته اړ کړل چې په خپلو منځونو کې سره ورغورځېږي، پاتې شوه د بندونو خبره، که سلما بند د غني له خدمتونو څخه وشمېرو د دې لپاره چې کار یې د غني په حکومت کې بشپړ شوی، نو دا نور بندونه د غني له خدمتونو څخه نه شو گڼلی، ځکه کار یې لا نده بشپړ شوی او لارې خو بېخي پرېږده، ځکه غني د ورېښمو اصلي لاره کې خنډ شو چې له امله یې دا لار په پاکستان کې تېره شوه او پرځای یې د لاجوردو بېکاره لار جوړه کړه. پوه شوې؟

ژوندون ملنگ په غوصه او حیرانتیا راوکتل او ویې ویل:

یارو! ته خو له پخوانه له اولسمشر- کرزي او اولسمشر- غني سره خلاف وې، ځکه خو هېڅ کله د هغوی خدمتونه نه مني.

غوښتل مې چې ځواب یې ورکړم، خو مؤذن د د ماښام آذان وکړ، ځکه خو موږ اړ ولو چې ځان مرکز ته ټولو نږدې جومات (خالد بابا جامع جومات) ته ورسوو او هلته لمونځ وکړو. حرکت مو وکړ او په خالد بابا جومات کې مو لمونځ وکړ، تر لمانځه وروسته به مې هر وخت سورة الواقعة لوسته، البته د ماښام تر لمانځه وروسته، نو ځکه مې سورة الواقعة پیل کړه او بیا بېرته مرکز یعنې پارک ته لاړو، نږدې تر ماخوستنه هلته ولو، ځکه خبرې مو کولې او هغه دوه ترانې مو اورېدلې چې د ملنگ خوښېدلې اوله یې د قاري احسان الله احسان دا ترانه وه چې:

خفه خفه یم له دنیا لحده

سترې راغلی یم تر تا لحده

او دوهمه یې د گل خوبان ککي په غږ دا ترنم:

کجکول په غاړه مجنون راغی د لیلی کوڅې ته

لکه چې څنگ یو ملنگ ځي د بادشاه کوڅې ته

د ترانو تر اورېدو وروسته مو کورته حرکت وکړ، په لاره کې یې راته وویل:

یارو تر واده وروسته دې هم مجردی- ملگرتیا او بندار ساتلی ولا تکړه یې.

هېڅ مې ونه ويل او همداسې روان وم، چې د باجه گل دکان ته مې ورسېدو، هغه د ظالم زوی هم په پيلامه کې وويل:

ژوندونه! ښه شوه چې دی دې له ځانه سره چکر ته بوته، ځکه بېچاره مسافر ده (مطلب مېرمن يې د خپل پلار کره تللې).

ناڅاپه مې له خولې نه ووتل:

خدای دې تاته هدايت وکړي، چې بې پوښتنې او غوښتنې خبره را څرگنده کړې.

له دې سره نو ژوندون ملنگ ته هم خدای ورکړه او پر ما يې مسخرې پيل کړ او وروستی خبره يې دا وه: يارو! چې کله مسافرېدې، موږ ته خبر راکوه.

پوه شوم چې د ټوکو لاندې راغلی يم، ځکه خو مې خدای په امانې واخيسته او کورته ولاړم، هلته د نساوارو ډېر کلک خمار راغلی وو، نساوار به څه نساوار ول، خو هلمندي (۲۴) پان ول، ځکه خو مې تر پاسنۍ شونډې لاندې کېښودل او قاري صاحب قاضي مولا عاده دا ترانه مې روښانه کړه چې وايي:

مونږ شريکان کړل نسکور اوس غريبان ماتوؤ

دا مخ تور کبرجن د جهان ماتوؤ

او تر هغه وروسته د عبدالکحيم سجاد جرس په غږ دا ترانه:

په مجنون اوري را اوري په ليلۍ اوري رااوري

بدرنگۍ کاني راخيستي په ښکلا اوري رااوري

زما سندرې نه خوښېدې، خو نه پوهېږم چې په دې ورځ مې څنگه زړه وشو د گل پانې دا تپه واوړم چې فکر کوم وايي:

تنور لمبه که ځان سينگار کړم

د نغري ايرې به څوک جارو کوينه

او د شاه فاروق په غږ دا سندره:

الا ووش وش الا خار خار

تعويذ د نظر وکړه په اختر کې چې نظر نه شې

د چا په مخه ورنه شې

دا دوه سندرې مې واورېدې، خو تر اورېدو وروسته يې دستي پښېمانه شوم او سندرې مې ډېلېټ کړې،
ځکه ډېره ستره گناه او بدبختي راته ايسېده او ځينې مولايان وايي چې د سندرو اورېدنکو په غوږونو کې مس اوبه
کوي پکې يې خخوي يې.

ښځه مې نه وه کوټې خوند نه راکاوه، ځکه خو دې ته په سوچ کې لارم چې هغه خلک چې له خپلې
مېرمنې نه کرکه کوي، هغه طلاقوي او يا آن وژني يې، چې څنگه دا کار کوي هسې خو زموږ ننگرهارۍ ملگری
ښاغلی (وران ليکوال) وايي چې:

سړي ته په دې سړۍ وايي چې سړول کوي او ښځې ته په دې ښځه وايي چې ښه ځای لري.

نو په دغه حال کې څنگه سړۍ کولای شي چې خپله ښځه وډوي، طلاق يې کړي او يا يې ووژني. په دې
اړه مې ډېر سوچ وکړ او په پای کې دې پايلې ته ورسېدم چې ارومرو دغه خلک لېوني شوي دي.

ټول ژوند خو سړۍ نه شي کولای چې سوچ ووهي، ځکه خو مې د نصير احمد احمدي ((برېوکۍ)) ناول
کتاب راواخيسته او د هغه په لوستلو مې پيل وکړ، که ريښتيا ووايم، نو ډېر خوندور ناول دی، نه پوهېږم چې تاسو
ته به خوند درکړي او که نه، خو ماته يې سخت خوند راکړ چې له امله يې دې ته اړ شوم چې تر هغه وروسته يې
خو ځلې ولولم. يوازې دا ناول نه بلکې د نصير احمد احمدي ((يوه خبره درته وکړم/وکم)) ناول، د نسيم حجازي
ډېری ناولونه لکه (ديو غازي داستان/محمد بن قاسم/شاهين/وروستۍ مورچل او انسان او دپوتا)) ناولونه سره له
دې چې ډېر اوږده دي، خو بيا هم په دې ارزي چې سړۍ يې په بيا بيا ولولي او خوند ترې واخلي، ځکه دا ناولونه
ډېری تاريخ ته په ليدو ليکل شوي دي او تر ډېره ليکوال هڅه کړې ده، خو په تاريخ کې هغه څه راواخلي چې څېړنې
ريښتيني راوبستلي وي، نو ځکه دا ناولونه ډېر غوره دي. په لوستلو يې نه يوازې خوند ترې اخيستلی شۍ، بلکې
له امله يې تاسو کولای شۍ تاريخ ته په ډېر آسانه کتنه ولرئ.

نو راحمه دې ته چې ناول مې لوسته، آن تر هغو پورې چې خوب يوړم، له خوب نه مخکې د ناول هغه
ځای ته رسېدلی وم، چې کوچي ځوان ته څوک وايي چې ته په هغې باندي مئين شوی يې او دا هرڅه چې ته وايي

د مینې نښې دي، ځکه خو مې خوب کې لیدل چې ملنگ ماته هغه خبرې کوي کوم چې کوي ځوان هغه بل ځوان ته کړې وې، زه یې په ځواب کې وایم:

گوره گرانه! ته په هغې سورمخې مټین شوی یې، خو پام کوه چې هغه سور مخې یوه ورځ بېرته تلونکې ده، بیا داسې نه وي چې ته له مات زړه سره همدلته پاتې یې او هغه خبره او یا بې خبره بېرته تلونکې وي، نو بیا هغه وخت به تا ډېر ستر قېمت ادا کړی وي او هغه به دې هېڅ په کیسه کې نه وي.

خو ژوندون ملنگ راته وایي:

زه اوس په دې لاره راغلی یم او بېرته ستنېدل مې امکان نه لري.

په همدې له خوبه را پاڅېدم، ساعت ته مې وکتل، د شپې (۹:۰۰) بجې وې، پوه شوم چې ماخوستن لمونځ خو مې ښه ټیټ قضاء کړی ده، ځکه خو په بېړه پاڅېدم اودس او لمونځ مې وکړ او بېرته د ناول په لوستلو لگیا شوم، چې ومې کتل د ناول دوام تر هغه څه چې ما په خوب کې ژوندون ملنگ ته ویلي وو هم بد وو. ځکه د ناول په پای کې نه یوازې دا چې هلک یې یوازې پرېښوده، بلکې یو ډز یې وهم ویشته. خپلواکي رښتیا هم خوندور شی ده، ځکه زه د خدای بښلي نصیر احمد احمدي په یاد ناول کې په دې پوه شوم او تاسو نه هم هیله کوم چې تاسو پخپله هغه ناول ولولئ، تر څو په دې پوه شئ، ځکه که تاسو ته هغه ناول تېروم، نو دا کیسه به رانه پاتې شي.

سهار وختي ژوندون ملنگ زنگ را وواهه او ویې ویل:

د پرنګي لور پیغام پرې ایښی ده چې نن ماښام ته نږدې یې په کابل کې الوتکه ناسته کوي، څه کوو؟

حیران شوم، چې دی څنګه پوه شوی، نو ومې ویل:

نو ته له کومه په آلماني ژبه پوه شوې، بل دا چې څه به کوو، خو داسې به وکړو چې ستا هغه کبار به راواخلو او هوایي ډګر ته به پسې ورشو، له هغه ځایه به یې پورته کړو.

له حیرانتیا څخه په ډک غږ یې وویل:

چېرته یې بوځو؟

PREVIEW

You've reached the end of the preview.

Purchase the full book to continue reading.

Buy this book - ketabton.com

<https://ketabton.com/books/pHbTxLViNjv>

